

Hallituksen esitys Eduskunnalle Euroopan unionin jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden jakamista koskevan yleissopimuksen hyväksymisestä ja laiksi yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi maaliskuussa 2009 tehdyn keskitettyä tulliselvitystä koskevan yleissopimuksen jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden jaosta perinteisiä omia varoja EU:n talousarviokäyttöön asetettaessa (jäljempänä yleissopimus). Yleissopimus on kansainvälisen oikeuden mukainen valtiosopimus, jonka ovat allekirjoittaneet kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot.

Yleissopimusta sovelletaan tullinkantopalkkion jakamiseen keskitettyyn tulliselvitykseen osallistuvien tulliviranomaisten jäsenvaltioiden kesken silloin, kun tavara ilmoitetaan luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen yhdessä jäsenvaltiossa, mutta esitetään tulliviranomaisille ja lasketaan vapaaseen liikkeeseen toisessa jäsenvaltiossa. Yleissopimuksen määräykset soveltuvat sekä uudistetun tullikoodeksiin että nykyisen tullikoodeksin soveltamisasetuksessa tarkoitettuun yhteisölupaan perustuvan keskitetyn tulliselvityksen yhteydessä pidettäviin kantopalkkioihin. EU:n jäsenvaltiot sitoutuvat jakamaan tullinkantopalkkion tasan keskitettyyn tulliselvitykseen osallistuvien tulliviranomaisten jäsenvaltioiden kesken.

Esitys ei aiheuta muutoksia voimassa olevaan kansalliseen lainsäädäntöön. Yleissopimus tulee voimaan 90 päivän kuluttua siitä, kun viimeinen sopimuksen allekirjoittanut jäsenvaltio on ilmoittanut saattaneensa päätökseen kaikki tämän sopimuksen tekemisen edellyttämät kansalliset menettelyt. Sopimuspuoli voi kuitenkin antaa julistuksen, jonka mukaan se ryhtyy soveltamaan yleissopimusta ennen sen voimaantuloa vastaavan julistuksen antaneen osapuolen kanssa.

Esitykseen sisältyy ehdotus laiksi yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Laissa annettaisiin myös valtioneuvostolle valtuus asetuksella säätää, että lakia sovellettaisiin ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa suhteissa niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat ilmoittaneet tai ilmoittavat soveltavansa sopimusta ennen sen voimaantuloa suhteissaan niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat tehneet saman ilmoituksen.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti yleissopimuksen kanssa.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 JOHDANTO JA NYKYTILA.....	3
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET.....	4
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	4
3.1 Taloudelliset vaikutukset.....	4
3.2 Sopimuksen vaikutus kansalliseen lainsäädäntöön.....	5
4 ASIAN VALMISTELU.....	5
4.1 Asian valmistelu Euroopan unionissa.....	5
4.2 Asian kansallinen valmistelu.....	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	5
1 YLEISSOPIMUKSEN SISÄLTÖ JA SEN SUHDE SUOMEN LAINSÄÄDÄNTÖÖN.....	5
I luku Yleissopimuksen soveltamisala ja määritelmät	5
II luku Kantopalkkioiden määrittäminen ja uudelleenjakaminen	6
III luku Riitojen ratkaisu	6
IV luku Täytäntöönpano ja loppumääräykset	7
2 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT.....	7
3 VOIMAANTULO.....	8
4 EDUSKUNNAN SUOSTUMUKSEN TARPEELLISUUS JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS.....	8
LAKIEHDOTUS.....	10
jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden jaosta perinteisiä omia varoja EU:n talousarviokäyttöön asetettaessa tehdyn keskitettyä tulliselvitystä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.....	10
SOPIMUSTEKSTI.....	11

YLEISPERUSTELUT

1 Johdanto ja nykytila

Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä tehdyn neuvoston päätöksen (2000/597/EY, Euratom) 2 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtien mukaan Euroopan unionin talousarvioon kuuluvia omia varoja ovat erilaiset kolmansien maiden kaupasta kannettavat yhteisen maatalouspolitiikan ja sokerialan yhteisen markkinajärjestelmän mukaiset maksut sekä yhteisen tullitariffin mukaiset ja muut kolmansien maiden kaupasta kannettavat tullit. Artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltiot pidättävät näistä yhteisöille kantamistaan maksuista ja tulleista, niin sanotuista perinteisistä omista varoista itselleen keräämiskustannuksina (tullinkantopalkkiona) 25 prosenttia. Suomi pidättää itselleen vuosittain tullinkantopalkkiota 40—55 miljoonaa euroa.

Tavanomaisesti unionin ulkopuolelta tuotava tavara ilmoitetaan tulliviranomaisille siinä jäsenvaltiossa, johon tavara saapuu, ja tämän valtion viranomaiset myös määräävät ja kantavat tullit sekä pidättävät tullinkantopalkkion ja laskevat tavarat vapaaseen liikkeeseen unionin sisämarkkinoille. Keskitetyssä tulliselvityksessä tavara voidaan sen sijaan ilmoittaa tullattavaksi toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, missä se esitetään tulliviranomaisille; yleensä tavara saapuu tällöin suoraan viimeksi mainittuun valtioon.

Keskitetyssä tulliselvityksessä tavaran vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta aiheutuu toimenpiteitä ja hallinnollisia kuluja kahden eri jäsenvaltion tulliviranomaisille. Tulli-ilmoituksen vastaanottavan jäsenvaltion tulliviranomaiset määräävät ja kantavat tullin sekä antavan luvan luovuttaa tavara vapaaseen liikkeeseen. Määränpäävaltion viranomaiset avustavat luvan antavan jäsenvaltion tulliviranomaisia valvomalla, että juuri luovutus päätöksessä tarkoitettu tavara lasketaan vapaaseen liikkeeseen, ja tarvittaessa tarkastavat sen. Koko tullinkantopalkkion pidättää tulli-ilmoituksen vastaanottava ja vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan luvan antavan tulliviranomaisen jäsenvaltio, jossa tullit myös kannetaan. Sillä ei ole unionin oikeuteen perustuvaa velvollisuutta jakaa palkkiota tavaroiden tulliselvittämiseen osallistu-

neen toisen niin sanotun avustavan jäsenvaltion kanssa. Kun unionin lainsäädännössä ei ole säädetty kantopalkkion jakautumisesta tai sen jakamisesta keskitettyä tullausta sovellettaessa, tullit kantanut jäsenvaltio on oikeutettu pitämään tullinkantopalkkion itsellään, mutta se voi myös sopia sen jakamisesta keskitettyyn tullauksen osallistuvan niin kutsutun avustavan jäsenvaltion kanssa.

Vuoden 2009 alusta alkaen tavaran vapaaseen liikkeeseen luovutukseen on ollut mahdollista soveltaa keskitettyä tulliselvitystä tullikoodeksin soveltamisasetuksen (komission asetus (ETY) N:o 2454/93) 1 artiklan 13 kohdassa tarkoitettua yhteisöluvan perusteella. Sitä ennen keskitettyä tulliselvitystä on ollut mahdollista soveltaa asianomaisten jäsenvaltioiden tai niiden tullihallintojen välisen sopimuksen perusteella, jossa on sovittu myös tullinkantopalkkion jakamisesta. Nykyäänkin, uudistetun tullikoodeksin (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (ETY) N:o 450/2008) sovellettavaksi tulon saakka, keskitetyn tulliselvityksen soveltaminen edellyttää käytännössä molempien osallistuvien jäsenvaltioiden tai niiden tulliviranomaisen suostumusta, erityisesti erillistä sopimusta tullinkantopalkkion jakamisesta.

Uudistetun tullikoodeksin tullessa sovellettavaksi, sen 106 artiklassa säädettyä keskitettyä tulliselvitystä voidaan sen edellytysten täytyessä soveltaa suoraan uudistetun tullikoodeksin säännösten nojalla ilman toisen siihen osallistuvan jäsenvaltion suostumusta. Jos tullinkantopalkkion jakamisesta ei ole tuolloin sovittu, koko tullinkantopalkkio jää ilmoittajan sijoittautumispaikan jäsenvaltiolle, jonka tulliviranomaiset käsittelevät tulli-ilmoituksen, antavat luvan tavaran luovuttamiseen vapaaseen liikkeeseen ja kantavat tullit. Määränpäävaltio eli keskitetyssä tulliselvityksessä avustavan tulliviranomaisen jäsenvaltio, jossa maahantuotu tavara esitetään tulliviranomaisille ja jossa tehdään tarvittavat tavarantarkastukset ja tavara tosiasiallisesti lasketaan vapaaseen liikkeeseen, ei saisi kantopalkkiosta mitään.

Uudistettu tullikoodeksi tuli voimaan 24 päivänä kesäkuuta 2008. Sen aineellisia säännöksiä, kuten keskitettyä tulliselvitystä

koskevaa 106 artiklaa, aletaan kuitenkin soveltaa vasta, kun komission asetuksella annettavat uudistetun tullikoodeksin täytäntöönpanosäännökset ovat tulleet voimaan ja sovellettaviksi; viimeistään kuitenkin 24 päivänä kesäkuuta 2013. Tämän hetkisen arvion mukaan uudistetun tullikoodeksin täytäntöönpanosäännökset tulisivat sovellettaviksi vuoden 2013 kesäkuussa. Siihen asti sovelletaan nykyistä yhteisön tullikoodeksia (neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92) ja sen soveltamisasetusta.

Uudistetun tullikoodeksin säätämisen yhteydessä EU:n jäsenvaltiot jättivät kilpailukykyneuvoston kokouspöytäkirjaan 25 päivänä kesäkuuta 2007 lausunnon, jossa neuvosto katsoi, että ennen uudistetun tullikoodeksin sovellettavaksi tulemistä tulisi saada keskitettyä tullausta varten aikaan tullinkantopalkkion jakamista koskeva oikeudellisesti sitova mekanismi. EU:n jäsenvaltiot allekirjoittivat keskitettyä tulliselvitystä koskevan yleissopimuksen jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden jaosta 10 päivänä maaliskuuta 2009 Brysselissä pidetyn jäsenvaltioiden pysyvien edustajien kokouksen yhteydessä. Yleissopimus on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä 21.4.2009 C 92/1.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Yleissopimuksen tavoitteena on sopia kaikkia EU:n jäsenvaltioita sitovasti tullinkantopalkkion jakamisesta tasan keskitettyyn tulliselvitykseen osallistuvien tulliviranomaisten jäsenvaltioiden kesken silloin, kun tavara ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen yhdessä jäsenvaltiossa ja esitetään tulliviranomaisille ja lasketaan vapaaseen liikkeeseen toisessa jäsenvaltiossa. Ilman ehdotettua sopimusta vapaaseen liikkeeseen luovutettavasta tavarasta pidätettävä tullinkantopalkkio jäisi kokonaisuudessaan tullit kantavalle jäsenvaltiolle, jos jäsenvaltiot eivät keskenään muuta sovi. Yleissopimuksen tavoitteena on tullinkantopalkkion yhdenmukainen ja tasapuolinen jakaminen jäsenvaltioiden kesken sopimuksessa tarkoitetuissa tilanteissa. Yleissopimus edistäisi myös nykyisen tullilainsäädännön mukaisen keskitettyä tullisel-

vitystä koskevan yhteisöluvan käyttämistä, koska sopimus tekisi tullinkantopalkkion jakamista koskevat jäsenvaltioiden tai niiden tulliviranomaisten kahdenväliset sopimusjärjestelyt tarpeettomiksi.

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi yleissopimuksen ja antaisi lain yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta. Laisa annettaisiin myös valtioneuvostolle valtuus säätää asetuksella yleissopimuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti sopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta ennen sen kansainvälistä voimaantuloa.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

Keskitetyn tulliselvityksen voidaan arvioida helpottavan ja yksinkertaistavan yritysten tullaustoimintaa ja vähentävän siitä aiheutuvia kuluja.

Yleissopimus voi vaikuttaa tullinkantopalkkioiden jakautumiseen jäsenvaltioiden kesken. Yleissopimuksen perusteella Suomi voi joutua jakamaan pidättämäänsä kantopalkkioita keskitettyyn tulliselvitykseen osallistuvan jäsenvaltion kanssa. Toisaalta Suomi voi vastaavasti myös saada puolet toisen jäsenvaltion pidättämistä kantopalkkioista. Suomi pidätti tullinkantopalkkiona vuonna 2009 hieman yli 38 miljoonaa euroa. Määrä vastasi vajaata yhtä prosenttia EU:n jäsenvaltioiden pidättämien tullinkantopalkkioiden kokonaismäärästä.

Sopimukseen sitoutumisella ei arvioida olevan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia valtiontalouteen lyhyellä aikavälillä. Suomen tullilaitos on toistaiseksi ainoastaan kerran osallistunut keskitettyyn tulliselvitykseen. Vuodesta 1998 lukien on yhden talouden toimijan Suomeen tulevien tavaroiden tulliselvitys keskitetty Belgiaan ja tullihallintojen tekemän sopimuksen perusteella Belgia tilittää Suomelle puolet tavaroista pidättämistään tullinkantopalkkioista.

Pidemmällä aikavälillä vaikutukset Suomen kantopalkkiokertymään ja tullihallinnon työmäärään riippuvat keskeisesti siitä, missä laajuudessa ja mitkä eurooppalaiset yritykset katsovat keskitetyn tulliselvityksen itselleen

edulliseksi ja millä tavoin se vaikuttaa maahantuonnin logistiikkaan. On kuitenkin huomattava, että nykyäänkin merkittävä, ehkä valtaosa unionin ulkopuolelta peräisin olevista kulutustavaroista, varsinkin vaatetus- ja tekstiilitavaroista, jalkineista sekä kulutus- ja viihde-elektroniikasta, joiden tullit ovat korkeimpia, tullataan ja lasketaan vapaaseen liikkeeseen muissa jäsenvaltioissa. Tällöin ne tulevat Suomeen yhteisötavaroina, ilman että tuonnista aiheutuu tullinkantopalkkioon oikeuttavia toimenpiteitä Suomen tulliviranomaisille. Sen sijaan Suomeen myös suoraan tulevien, ja yleensä täällä tullattavien raaka- ja polttoaineiden tullit ovat alhaisia tai ne ovat kokonaan tullittomia. Näiden tavaroiden tuonti- ja tullausmenettelyihin on tuskin odotettavissa merkittäviä Suomen viranomaisten tullien kantaan vaikuttavia muutoksia.

3.2 Sopimuksen vaikutus kansalliseen lainsäädäntöön

Ehdotus ei aiheuta muutoksia kansalliseen lainsäädäntöön.

4 Asian valmistelu

4.1 Asian valmistelu Euroopan unionissa

Ehdotusta EU:n jäsenvaltioiden väliseksi yleissopimukseksi jäsenvaltioille kuuluvien tullinkantopalkkioiden jakamisesta sovellettaessa keskitettyä tulliselvitystä käsiteltiin

ensimmäisen kerran neuvoston tulliliittotyöryhmässä syyskuun 16 päivänä 2008. Jäsenvaltioiden asiantuntijat hyväksyivät puheenjohtajan tarkistetun ehdotuksen tulliliittotyöryhmän kokouksessa joulukuun 2 päivänä 2008. Yleissopimus allekirjoitettiin jäsenvaltioiden pysyvien edustajien kokouksen yhteydessä maaliskuun 10 päivänä 2009 Brysselissä (EUVL 21.4.2009, C 92/1). Kaikki EU:n nykyiset jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet yleissopimuksen.

4.2 Asian kansallinen valmistelu

Eduskuntaa informoitiin ehdotuksesta yleissopimukseksi 5 päivänä helmikuuta 2009 U-kirjelmällä (U 2/2009 vp). Valtioneuvoston mukaan sopimus oli hyväksyttävissä. Suuri valiokunta yhtyi 13 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan lausumassa valtiovarainvaliokunnan lausunnon (VaVL 4/2009 vp) mukaisesti valtioneuvoston kantaan.

Ehdotus hallituksen esitykseksi on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Esitysluonnoksesta on pyydetty lausunnot ulkoasiainministeriöltä, oikeusministeriöltä ja Tullihallitukselta.

Yleissopimusta on pidettävä valtioneuvoston ohjesäännön (262/2003) 3 §:n 9 kohdassa tarkoitettuna Euroopan unionissa päätettäviin asioihin sisällöltään ja vaikutuksiltaan rinnastettavana toimenpiteenä, joka kuuluu eduskunnan toimivaltaan.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Yleissopimuksen sisältö ja sen suhde Suomen lainsäädäntöön

I luku Yleissopimuksen soveltamisala ja määritelmät

1 artikla. Artiklassa määrätään yleissopimuksen soveltamisalasta.

Artiklan 1 kohdan mukaan yleissopimuksessa määritellään menettelyt, jotka koskevat tullinkantopalkkioiden uudelleenjakamista omia varoja EU:n talousarviokäyttöön asetettaessa ja joita sopimuspuolten on noudatettava uudistetun tullikoodeksin 106 artiklan mukaisen keskitetyn tulliselvityksen yhtey-

dessä silloin, kun tavarat ilmoitetaan luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen yhdessä jäsenvaltiossa, mutta esitetään tullille toisessa jäsenvaltiossa.

Artiklan 2 kohdan mukaan 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä sovelletaan myös silloin, kun keskitetty tulliselvitys yhdistetään uudistetun tullikoodeksin mukaisesti toteutettuihin yksinkertaistamisiin.

Artiklan 3 kohdan mukaan 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä sovelletaan myös nykyisen tullikoodeksin soveltamisasetuksen (ETY) N:o 2454/93 1 artiklan 13 kohdan mukaiseen yhteisöluopan silloin, kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

2 artikla. Artikla sisältää yleissopimuksen käytettyjen käsitteiden määritelmät.

Luvalla tarkoitetaan tulliviranomaisten myöntämää lupaa luovuttaa tavaroita vapaaseen liikkeeseen luvanhaltijan sijoittautumispaikan toimivaltaisessa tullitoimipaikassa riippumatta tullitoimipaikasta, jossa tavarat esitetään.

Luvan antavilla tulliviranomaisilla tarkoitetaan osallistuvan jäsenvaltion tulliviranomaisia, jotka ovat antaneet luvan luovuttaa tavaroita vapaaseen liikkeeseen luvanhaltijan sijoittautumispaikan toimivaltaisessa tullitoimipaikassa riippumatta tullitoimipaikasta, jossa tavarat esitetään.

Avustavilla tulliviranomaisilla tarkoitetaan osallistuvan jäsenvaltion tulliviranomaisia, jotka avustavat luvan antavia tulliviranomaisia menettelyn ja tavaroiden luovuttamisen valvonnassa.

Tuontitulleilla tarkoitetaan tavaroiden tuonnista maksettavia tulleja.

Kantopalkkioilla tarkoitetaan määriä, jotka jäsenvaltiot ovat oikeutettuja pidättämään itselleen omien varojen järjestelmästä tehdyn neuvoston päätöksen (2007/436/EY, Euratom) 2 artiklan 3 kohdan tai kyseisen päätöksen myöhemmin mahdollisesti korvaavan muun päätöksen vastaavien säännösten mukaisesti.

II luku **Kantopalkkioiden määrittäminen ja uudelleenjakaminen**

3 artikla. Artikla koskee tullinkantopalkkion jakamisen edellyttämää tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden ja niiden tulliviranomaisten välillä.

Artiklan 1 kohdan mukaan luvan antavien tulliviranomaisten jäsenvaltion on ilmoitettava avustavien tulliviranomaisten jäsenvaltiolle sähköisesti, tai jos se ei ole mahdollista, muulla asianmukaisella tavalla uudelleen jaettavien kantopalkkioiden määrää koskevat asianmukaiset tiedot. Kohdassa tarkoitettut tiedot luetaan artiklan 3 kohdassa.

Artiklan 2 kohdan mukaan avustavien tulliviranomaisten on ilmoitettava luvan antaville tulliviranomaisille 1 kohdassa tarkoitettujen kantopalkkioiden määrää koskevien tietojen vastaanottamiseen toimivaltaisen viran-

omaisen yhteystiedot sekä pankkitili, jolle jäsenvaltion osuus kantopalkkioista maksetaan.

4 artikla. Artiklassa määrätään tullinkantopalkkion jakosuhteesta. Luvan antavien tulliviranomaisten jäsenvaltion on suoritettava avustavien tulliviranomaisten jäsenvaltiolle 50 prosenttia pidättämiensä tullinkantopalkkioiden määrästä.

5 artikla. Artiklassa määrätään toiselle jäsenvaltiolle suoritettavan tullinkantopalkkiosuuden maksamisen määräajasta sekä viivästysseuraamuksista.

Artiklan 1 kohdan mukaan maksu suoritetaan siinä kuussa, jonka kuluessa omien varojen todettu määrä on neuvoston omien varojen asetuksen (EY, Euratom N:o 1150/2000) 9 ja 10 artiklan mukaisesti maksettava komission tilille.

Artiklan 2 kohdan mukaan viivästyneen maksun määrälle lasketaan viivästyskorkoa maksamisen määräajan päättymispäivästä maksupäivään saakka. Viivästyskorko on talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen kuuluvissa jäsenvaltioissa Euroopan keskuspankin ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää suorittamaansa viimeisimpään perusrahoitusoperaatioon sovellettava korko eli viitekorko korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä. Muussa jäsenvaltiossa viitekorko on sen kansallisen keskuspankin vahvistama vastaava korko, jolloin kyseisen puolivuotiskauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa sovelletaan seuraavien kuuden kuukauden ajan. Yleissopimuksen mukainen viivästyskorko määräytyy samalla tavoin kuin kansalliset viivästyskorot. Esimerkiksi voimassa olevan tullilain mukaan maksun viivästymisestä suoritettava korko on korkolaissa tarkoitettu viitekorko lisättynä kuudella prosenttiyksiköllä.

III luku **Riitojen ratkaisu**

6 artikla. Artiklassa määrätään yleissopimuksen tulkintaa tai toimintaa koskevien erimielisyyksien ratkaisemisesta. Kaikki yleissopimuksen tulkintaan tai toimintaan liittyvät sopimuspuolten väliset riidat ratkaistaan mahdollisuuksien mukaan neuvottelemalla. Jos ratkaisuun ei päästä kolmen kuukauden kuluessa, asianomaiset sopimuspuo-

let voivat yhteisellä sopimuksella valita sovittelijan ratkaisemaan riidan.

IV luku **Täytäntöönpano ja loppumääräykset**

7 artikla. Artikla sisältää määräykset tallettamisesta, liittymisestä, voimaantulosta ja yleissopimuksen suhteesta jäsenvaltioiden välisiin vastaaviin järjestelyihin.

Artiklan 1 kohdan mukaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin on yleissopimuksen tallettaja.

Artiklan 2 kohdan mukaan Euroopan unionin jäsenvaltiot voivat tulla tämän yleissopimuksen sopimuspuoliksi tallettamalla ratifiointi-, hyväksymis- tai liittymisasiakirjan Euroopan unionin pääsihteerille, kun tämän yleissopimuksen tekemisen edellyttämät kansalliset menettelyt on saatettu päätökseen.

Artiklan 3 kohdan mukaan sopimus tulee voimaan 90 päivän kuluttua siitä, kun viimeinen sopimuksen allekirjoittanut jäsenvaltio on ilmoittanut saattaneensa päätökseen kaikki tämän sopimuksen tekemisen edellyttämät kansalliset menettelyt. Tähän voimaantuloon saakka kyseiset menettelyt päätökseen saattanut jäsenvaltio voi kuitenkin ilmoittaa, että se soveltaa yleissopimusta suhteissaan niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat tehneet saman ilmoituksen tämän yleissopimuksen asianaisten määräysten osalta.

Artiklan 4 kohdan mukaan kaikki jäsenvaltioiden väliset hallinnolliset järjestelyt, jotka koskevat kantopalkkioiden uudelleenjakamista tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa, korvataan tämän yleissopimuksen määräyksillä siitä päivästä, jona sitä sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden välillä. Yleissopimuksen soveltaminen Suomen ja Belgian välillä kumoaisi aiemmin mainitun vuonna 1998 Suomen ja Belgian tullihallintojen välillä solmitun sopimuksen tullinkantopalkkioiden jakamisesta, mutta ei muuttaisi sovellettavaa kantopalkkion jakosuhtetta.

8 artikla. Artikla sisältää sopimuksen muuttamista koskevat määräykset.

Artiklan 1 kohdan mukaan jokainen sopimuspuoli voi ehdottaa muutoksia yleissopimukseen erityisesti silloin, jos sen soveltamisesta aiheutuu sopimuspuolelle merkittäviä

budjettitulojen menetyksiä. Kaikki ehdotetut muutokset toimitetaan 7 artiklassa tarkoitettulle yleissopimuksen tallettajalle, joka ilmoittaa niistä sopimuspuolille.

Artiklan 2 kohdan mukaan muutokset hyväksytään sopimuspuolten yhteisellä sopimuksella. Tällaiset yleissopimuksen muutokset tulevat artiklan 3 kohdan mukaan voimaan 7 artiklan mukaisesti.

9 artikla. Artiklan mukaan osapuolet arvioivat yleissopimusta uudelleen viimeistään kolmen vuoden kuluttua päivästä, jona uudistettua tullikoodeksia alettiin soveltaa ja tarvittaessa yleissopimusta voidaan muuttaa sen 8 artiklan mukaisesti. Tämän hetkisen arvion mukaan uudistettu tullikoodeksi tulisi sovellettavaksi vuoden 2013 kesäkuussa.

10 artikla. Artiklassa annetaan osapuolille mahdollisuus irtisanoutua yleissopimuksesta.

Artiklan 1 kohdan mukaan jokainen sopimuspuoli voi sanoutua irti yleissopimuksesta ilmoittamalla siitä Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille.

Artiklan 2 kohdan mukaan irtisanominen tulee voimaan 90 päivän kuluttua siitä päivästä, jona pääsihteerin saa irtisanomisilmoituksen.

Yleissopimus sisältää lisäksi tavanomaisen loppumääräyksen. Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2009 tehty yleissopimus on laadittu yhtenä kappaleena bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakian, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen. Lisäksi todetaan, että yleissopimus talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

2 Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Pykälä sisältäisi tavanomaisen voimaansaattamissäännöksen.

2 §. Yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa määrätään luvan antavien tulliviranomaisten jäsenvaltiolle velvollisuus ilmoittaa toiselle osallistuvalla jäsenvaltiolle suoritettavan kantopalkkio-osuuden määrää koskevat tiedot. Lailla täsmennettäisiin taho, joka olisi Suomessa toimivaltainen antamaan ja vastaanottamaan kyseiset tiedot. Pykälässä sää-

dettäisiin Tullihallitus toimivaltaiseksi tekemään yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luvan antavien tulliviranomaisten jäsenvaltioiden ilmoitus sekä vastaanottamaan toisen osallistuvan jäsenvaltion ilmoittamat kyseiset tiedot.

3 §. Voimaantulosta säädettäisiin valtioneuvoston asetuksella. Perustuslakivaliokunnan lausunnon PeVL 49/2001 vp. mukaan unionin asioihin sisällöltään ja vaikutuksiltaan rinnastettavissa asioissa toimivalta kuuluu perustuslain 93 §:n 2 momentin mukaisesti valtioneuvostolle. Voimaansaattamisasetuksen antaisi tällaisissa tapauksissa siten valtioneuvosto.

Pykälässä annettaisiin lisäksi valtioneuvostolle valtuus asetuksella säätää, että Suomi ilmoittaa ryhtyvänsä soveltamaan sopimusta jo ennen sen kansainvälistä voimaantuloa suhteissaan vastaavan ilmoituksen tehneisiin jäsenvaltioihin.

3 Voimaantulo

Yleissopimuksen hyväksymistä koskeva laki ehdotetaan tulevaksi voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana. Yleissopimus tulee voimaan 90 päivän kuluessa siitä, kun viimeinen sopimuksen allekirjoittanut jäsenvaltio on ilmoittanut saattaneensa päätökseen kaikki tämän sopimuksen edellyttämät kansalliset menettelyt.

Erikseen annettaisiin asetus, jonka mukaan Suomi voi soveltaa sopimusta jo ennen sen kansainvälistä voimaantuloa. Tämän mukaisesti Suomi soveltaisi yleissopimusta suhteissaan niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat tehneet saman ilmoituksen tämän yleissopimuksen asianomaisten määräysten osalta. Sopimuksen väliaikainen soveltaminen on tarpeen sen vuoksi, että sopimusten kansallinen ratifiointimenettely eri jäsenmaissa kestää usein pitkään ja viivästyttää tarpeettomasti sopimuksen kansainvälistä voimaantuloa.

Yleissopimuksen tekemisen edellyttämien kansallisten menettelyjen päätökseen saattamisesta ovat toukokuun 2010 loppuun mennessä ilmoittaneet Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille Bulgaria, Ranska, Unkari, Liettua, Latvia, Malta, Alankomaat, Ruotsia ja Slovakia, joista muut paitsi Bulgaria, Unkari, Malta ja Slovakia ovat antaneet yleis-

sopimuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoituksen yleissopimuksen väliaikaisesta soveltamisesta.

Ehdotus ei kuulu Ahvenanmaan maakunnan toimivaltaan eikä vaikuta Ahvenanmaan asemaan.

4 Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus ja säätämisjärjestys

Perustuslain 94 §:n 1 momentin mukaan eduskunta hyväksyy muun muassa sellaiset valtiosopimukset ja muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Eduskunnan perustuslakivaliokunnan (PeVL 11/2000 ja 12/2000 vp.) mukaan tämä perustuslaissa tarkoitettu hyväksymistoimivalta kattaa kaikki aineelliselta luonteeltaan lainsäädännön alaan kuuluvat kansainvälisen velvoitteen määräykset. Valtiosopimukseen sisältyvä määräys on perustuslakivaliokunnan kannan mukaan katsottava lainsäädännön alaan kuuluvaksi silloin, kun määräys koskee jonkin perustuslaissa turvatuksen perusoikeuden käyttämistä tai rajoittamista, jos määräys muutoin koskee yksilön oikeuksien tai velvollisuuksien perusteita, jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on perustuslain mukaan säädettävä lailla tai jos määräyksen tarkoittamasta asiasta on voimassa lain säännöksiä, tai kun siitä on Suomessa vallitsevan käsityksen mukaan säädettävä lailla. Perustuslakivaliokunnan mukaan kansainvälisen velvoitteen määräys kuuluu näiden perusteiden mukaan lainsäädännön alaan siitä riippumatta, onko määräys ristiriidassa vai sopusoinnussa Suomessa lailla annetun säännöksen kanssa.

Yleissopimus sisältää eduskunnan toimivaltaan kuuluvia määräyksiä. Yleissopimus vaikuttaa eduskunnan budjettivaltaan, sillä vaikka Suomi voi sopimuksen nojalla saada kantopalkkio-osuuksia toisilta jäsenvaltioilta, Suomi sitoutuu samalla jakamaan pidättämiään kantopalkkioita, jotka muutoin kuuluisivat kokonaan Suomelle.

Yleissopimus sisältää myös määräyksiä, jotka kuuluvat perustuslain 94 §:ssä tarkoitettulla tavalla lainsäädännön alaan. Ensinnäkin sopimuksen 1 ja 2 artiklat sisältävät sopimuksen soveltamisalan ja sopimuksessa käytetyt määritelmät. Tällaiset määräykset, jotka

välillisesti vaikuttavat aineellisten sopimusmääräysten sisältöön ja soveltamiseen, kuuluvat itsekkin lainsäädännön alaan (PeVL 6/2001 vp).

Artiklat 4 ja 5 sisältävät myös lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä. Sopimuksen 4 artiklassa säädetään uudelleen jaettujen kantopalkkioiden määrästä sekä 5 artiklassa säädetään kantopalkkioiden maksamisesta, maksun määräajasta ja viivästyskorosta.

Lisäksi esityksessä pyydetään eduskunnan suostumusta sopimuksen soveltamista jo ennen sen kansainvälistä voimaantuloa koskevan sopimuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Suostumuksen pyytämistä pidetään tarpeellisena, koska sen antaminen vaikuttaa siihen, mistä ajankohdasta alkaen sopimusta aletaan soveltaa Suomessa.

Näin ollen sopimus vaatii näiltä osin eduskunnan hyväksymisen.

Yleissopimus ei sisällä määräyksiä, jotka koskisivat perustuslakia sen 94 §:n 2 momentissa tai 95 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla. Yleissopimus voidaan hallituksen käsityksen mukaan hyväksyä äänten enemmistöl-

lä ja ehdotus sen voimaansaattamislainsiksi voidaan hyväksyä tavallisen lain säätämismenettelyssä.

Edellä olevan perusteella ja perustuslain 94 §:n mukaisesti esitetään, että

Eduskunta hyväksyisi Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2009 tehdyn keskitettyä tulliselvitystä koskevan yleissopimuksen jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden jaosta perinteisiä omia varoja EU:n talousarviokäyttöön asetettaessa.

Eduskunta hyväksyisi annettavaksi yleissopimuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoituksen, jonka mukaan yleissopimusta sovelletaan sen voimaantuloon saakka Suomen ja vastaavan ilmoituksen antaneen sopimuspuolen välisessä suhteessa.

Edellä esitetyn perusteella ja koska sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden jaosta perinteisiä omia varoja EU:n talousarviokäyttöön asetettaessa tehdyn keskitettyä tulliselvitystä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden jaosta perinteisiä omia varoja EU:n talousarviokäyttöön asetettaessa Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2009 tehdyn keskitettyä tulliselvitystä koskevan yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jaettavien tullinkantopalkkioiden määrää koskevat tiedot ilmoittaa ja ottaa vastaan Tullihallitus.

3 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää, että tätä lakia sovelletaan ennen yleissopimuksen kansainvälistä voimaantuloa suhteissa niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat ilmoittaneet tai ilmoittavat soveltavansa yleissopimusta ennen sen voimaantuloa suhteissaan niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat tehneet saman ilmoituksen tämän yleissopimuksen asianomaisten määräysten osalta.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Sopimusteksti

Keskitettyä tulliselvitystä koskeva

YLEISSOPIMUS

jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden jaosta perinteisiä omia varoja EU:n talousarviokäyttöön asetettaessa

SOPIMUSPUOLET, Euroopan unionin jäsenvaltiot, jotka

OTTAVAT HUOMIOON Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7 päivänä kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, EURATOM (jäljempänä 'päätos'),

OTTAVAT HUOMIOON edellä mainitun yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen soveltamisesta 22 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (jäljempänä 'asetus'),

KATSOVAT, että yhteisön tullikoodeksista (uudistettu tullikoodeksi) 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 450/2008 (jäljempänä 'uudistettu tullikoodeksi') tarkoitettu keskitetty tulliselvitys ja tullimuodollisuuksien muu yksinkertaistaminen voivat edistää kaupalle suosiollisten edellytysten luomista,

KATSOVAT, että komission asetuksen (EY) N:o 2454/93 1 artiklan 13 kohdassa tarkoitettujen yhteisöluvan käytöstä saadaan samat hyödyt uudistetun tullikoodeksin sovellettavaksi tulemiseen asti,

OTTAVAT HUOMIOON kantopalkkioiden jaosta, arvonlisäverosta ja tilastoista keskitettyä tulliselvitystä sovellettaessa 25 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston lausuman ja keskitetyn tulliselvitysjärjestelmän toiminnan arvioinnista 25 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston ja komission lausuman,

OTTAVAT HUOMIOON uudistetun tullikoodeksin 17 ja 120 artiklan, joissa säädetään, että tulliviranomaisten päätösten pätevyys tunnustetaan koko yhteisössä ja että suoritettujen tarkastusten tuloksilla on sama todistusvoima kaikkialla yhteisön alueella,

SEKÄ KATSOVAT SEURAAVAA:

(1) Keskitetty tulliselvitys, johon voidaan yhdistää yksinkertaistettuja tullimuodollisuuksia, aiheuttaa hallintomenoja molemmille jäsenvaltioille silloin, kun tavarat ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen yhdessä jäsenvaltiossa, mutta esitetään tullille toisessa jäsenvaltiossa. Tämän perusteella jäsenvaltioiden itselleen pidättämien kantopalkkioiden osittainen uudelleenjakaminen on oikeutettua siinä yhteydessä, kun perinteisiä omia varoja asetetaan yhteisön talousarviokäyttöön asetuksen mukaisesti.

(2) Tämä uudelleenjakaminen, jonka suorittaa se sopimuspuoli, jossa tulli-ilmoitus tehdään, sen sopimuspuolen hyväksi, jossa tavarat esitetään, vastaa määrältään yhteensä 50:tä prosenttia pidätetyistä kantopalkkioista.

(3) Kantopalkkioiden uudelleenjakamisen asianmukainen täytäntöönpano edellyttää erityisten menettelyjen hyväksymistä sopimuspuolten välisen yleissopimuksen muodossa,

(4) Sopimuspuolten on sovellettava tätä yleissopimusta kansallisten lakiansa ja menettelyjensä mukaisesti,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa määritellään menettelyt, jotka koskevat kantopalkkioiden uudelleenjakamista omia varoja EU:n talousarviokäyttöön asetettaessa ja joita sopimuspuolten on noudatettava uudistetun tullikoodexin 106 artiklan mukaisen keskitetyn tulliselvityksen yhteydessä silloin, kun tavarat ilmoitetaan luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen yhdessä jäsenvaltiossa, mutta esitetään tullille toisessa jäsenvaltiossa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä sovelletaan myös silloin, kun keskitetty tulliselvitys yhdistetään uudistetun tullikoodexin mukaisesti toteutettuihin yksinkertais-tamisiin.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä sovelletaan myös komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 1 artiklan 13 kohdan mukaiseen yhteisölupaan silloin, kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen.

2 artikla

Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan:

a) 'luvalla' tulliviranomaisten myöntämää lupaa luovuttaa tavaroita vapaaseen liikkeeseen luvanhaltijan sijoittautumispaikan toimivaltaisessa tullitoimipaikassa riippumatta tullitoimipaikasta, jossa tavarat esitetään;

b) 'luvan antavilla tulliviranomaisilla' osallistuvan jäsenvaltion tulliviranomaisia, jotka ovat antaneet luvan luovuttaa tavaroita vapaaseen liikkeeseen luvanhaltijan sijoittautumispaikan toimivaltaisessa tullitoimipaikassa riippumatta tullitoimipaikasta, jossa tavarat esitetään;

c) 'avustavilla tulliviranomaisilla' osallistuvan jäsenvaltion tulliviranomaisia, jotka avustavat luvan antavia tulliviranomaisia menettelyn ja tavaroiden luovuttamisen valvonnassa;

d) 'tuontitulleilla' tavaroiden tuonnista maksettavia tulleja;

e) 'kantopalkkioilla' määriä, jotka jäsenvaltiot ovat oikeutettuja pidättämään itselleen päätöksen 2 artiklan 3 kohdan tai kyseisen päätöksen myöhemmin mahdollisesti korvaavan muun päätöksen vastaavien säännösten mukaisesti,

II LUKU

KANTOPALKKIOIDEN MÄÄRITTÄMINEN JA UUELLEENJAKAMINEN

3 artikla

1. Luvan antavien tulliviranomaisten jäsenvaltion on ilmoitettava avustavien tulliviranomaisten jäsenvaltiolle sähköisesti tai, jos se ei ole mahdollista, muulla asianmukaisella tavalla uudelleenjaettavien kantopalkkioiden määrää koskevat asiaankuuluvat tiedot.

2. Avustavien tulliviranomaisten on ilmoitettava luvan antaville tulliviranomaisille:

a) sen viranomaisen nimi ja osoite, joka on toimivaltainen vastaanottamaan 1 kohdan mukaiset tiedot;

b) pankkitili, jolle uudelleenjaettavat kantopalkkiot maksetaan.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen asiaankuuluvat tiedot ovat seuraavat:

a) luvan tunnistetiedot;

b) päivämäärä, jona todettujen omien varojen määrä maksetaan tilille asetuksen 9 ja 10 artiklan mukaisesti;

c) käyttöön asetettujen omien varojen määrä, ottaen huomioon mahdollinen tuontitullien palauttaminen tai kantaminen jälkikäteen;

d) jäsenvaltiolle pidätettyjen kantopalkkioiden määrä.

4 artikla

Luvan antavien tulliviranomaisten jäsenvaltion avustavien tulliviranomaisten jäsenvaltiolle uudelleenjakamien kantopalkkioiden määrä on oltava viisikymmentä prosenttia

(50 %) pidätettyjen kantopalkkioiden määrästä.

5 artikla

1. Edellä 4 artiklassa tarkoitettu maksu suoritetaan siinä kuussa, jonka kuluessa ominen varojen todettu määrä maksetaan tilille asetuksen 9 ja 10 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua määrästä kannetaan viivästyskorkoa säädetyn määräajan päättymispäivästä maksupäivään saakka.

Viivästyskorkokanta on korko, jota Euroopan keskuspankki sovelsi ennen kyseisen puolivuotiskauden ensimmäistä kalenteripäivää suorittamaansa viimeisimpään perusrahoitusoperaatioon (viitekorko) korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä.

Luvan antavien tulliviranomaisten jäsenvaltiossa, joka ei osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, edellä mainittu viitekorko on sen kansallisen keskuspankin vahvistama vastaava korko. Tällöin kyseisen puolivuotiskauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa olevaa viitekorkoa sovelletaan seuraavien kuuden kuukauden ajan.

III LUKU

RIITOJENRATKAISU

6 artikla

Kaikki tämän yleissopimuksen tulkintaan tai toimintaan liittyvät sopimuspuolten väliset riidat ratkaistaan mahdollisuuksien mukaan neuvottelemalla. Jos ratkaisuun ei päästä kolmen kuukauden kuluessa, asianomaiset sopimuspuolet voivat yhteisellä sopimuksella valita sovittelijan ratkaisemaan riidan.

IV LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANO JA LOPPUMÄÄRÄYKSET

7 artikla

1. Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri on tämän yleissopimuksen tallettaja.

2. Euroopan unionin jäsenvaltiot voivat tulla tämän yleissopimuksen sopimuspuoliksi tallettamalla ratifioimis-, hyväksymis- tai liit-

tymiskirjan Euroopan unionin pääsihteerille, kun tämän yleissopimuksen tekemisen edellyttämät kansalliset menettelyt on saatettu päätökseen.

3. Tämä sopimus tulee voimaan 90 päivän kuluttua siitä, kun viimeinen sopimuksen allekirjoittanut jäsenvaltio on ilmoittanut saataneensa päätökseen kaikki tämän sopimuksen tekemisen edellyttämät kansalliset menettelyt. Tähän voimaantuloon saakka kyseiset menettelyt päätökseen saattanut jäsenvaltio voi kuitenkin ilmoittaa, että se soveltaa yleissopimusta suhteissaan niihin jäsenvaltioihin, jotka ovat tehneet saman ilmoituksen tämän yleissopimuksen asianomaisten määräysten osalta.

4. Kaikki jäsenvaltioiden väliset hallinnolliset järjestelyt, jotka koskevat kantopalkkioiden uudelleenjakamista tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa, korvataan tämän yleissopimuksen määräyksillä siitä päivästä, jona sitä sovelletaan kyseisten jäsenvaltioiden välillä.

8 artikla

1. Jokainen sopimuspuoli voi ehdottaa muutoksia tähän yleissopimukseen erityisesti silloin, jos tämän yleissopimuksen soveltamisesta aiheutuu sopimuspuolelle merkittäviä budjettitulojen menetyksiä. Kaikki ehdotetut muutokset toimitetaan 7 artiklassa tarkoitettulle yleissopimuksen tallettajalle, joka ilmoittaa niistä sopimuspuolille.

2. Sopimuspuolet hyväksyvät muutokset yhteisellä sopimuksella.

3. Muutokset, jotka on tehty 2 kohdan mukaisesti, tulevat voimaan 7 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Sopimuspuolet arvioivat tätä yleissopimusta viimeistään kolmen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona uudistettua tullikoodeksia alettiin soveltaa, ja sitä voidaan tarvittaessa muuttaa tämän arvioinnin perusteella 8 artiklan mukaisesti.

10 artikla

1. Jokainen sopimuspuoli voi sanoutua irti tästä yleissopimuksesta ilmoittamalla siitä Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille.

2. Irtisanominen tulee voimaan 90 päivän kuluttua siitä päivästä, jona pääsihteeri saa irtisanomisilmoituksen.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Tämä Brysselissä kymmenentenä päivänä maaliskuuta kaksituhattayhdeksän tehty so-

pimus, joka on laadittu yhtenä kappaleena bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen, talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.